

Idź do

Przykładowy
rozdział

Spis treści

Katalog książek

Nowości

Bestsellery

Zamów drukowany
katalog

Twój koszyk

Dodaj do koszyka

Cennik i informacje

Zamów cennik

Zamów informacje
o nowościach

sensus

Wydawnictwo Helion SA
44-100 Gliwice
tel. 032 230 98 63
e-mail: sensus@sensus.pl

Więcej niż Osho. Idee, nauki i przekaz kontrowersyjnego guru

Autor: Jorge Blaschke

Tłumaczenie: Monika Bielawska

ISBN: 978-83-246-2869-8

Tytuł oryginału: [Mas alla de Osho: Ideas, enseñanzas y mensaje del gran maestro](#)

Format: A5, stron: 184

Osho – guru, dla którego życie było bogiem

Duchowy przywódca bogatych, seks-guru czy pierwszy całkowicie szczery mistyk? Kim był Osho? W jaki sposób, dwadzieścia lat po swojej śmierci, wciąż zdobywa nowych zwolenników? Czym różni się jego słowa od innych nauk duchowych? Co tak naprawdę kryje się za przekazem tego wielkiego mistrza?

Ta książka pozwoli Ci wejść do świata głębokiej mądrości i odległych tradycji, aby odnaleźć klucze do interpretacji myśli Osho. Dzięki medytacji, która stanowi sposób na odnalezienie w swym wnętrzu prawdziwej rzeczywistości, nauczysz się żyć w harmonii ze Wszechświatem. Dotkniesz także radości i oświecenia, by na końcu zbliżyć się do poglądów Osho i innych przywódców duchowych na tematy związane z wiarą, starając się rozróżnić pojęcie religii i filozofii spirytualistycznej.

Wybierz się w interesującą podróż w głąb świadomości. Jeśli kiedykolwiek miałeś ambicje podjąć wysiłek bycia kimś, jeśli zastanawiałeś się nad istotą szczęścia, jeśli poszukiwałeś spokoju i ukojenia – na stronach tej książki znajdziesz odpowiedzi.

Osho – urodził się 11 grudnia 1931 roku w Kuchwadzie w Indiach. Początkowo znany jako Bhagwan Shree Rajneesh, później zaczął używać imienia Osho – japońskiego słowa oznaczającego w buddyzmie zen mnicha buddyjskiego. Przez dziewięć lat wykładał filozofię na Uniwersytecie w Dżabalpur. Następnie udał się w podróż po Indiach, prowadząc wykłady poświęcone każdemu z aspektów rozwoju świadomości ludzkiej.

W 1968 roku zamieszkał w Bombaju. Dwa lata później stworzył „Dynamiczną Medytację” – technikę, która wspomaga zatrzymanie umysłu. W marcu 1974 roku założył aśramę w Punie, do której udawały się tysiące osób, aby praktykować jego techniki medytacji. W 1980 roku zgromadził już 250 tysięcy uczniów na całym świecie. Od tego czasu jego nauka stała się obiektem krytyki oraz ataków ze strony wschodnich i zachodnich religii.

W 1981 roku, gdy stan jego zdrowia zaczął się pogarszać, został przewieziony do Stanów Zjednoczonych, by przejść operację kręgosłupa. W stanie Oregon jego zwolennicy zbudowali miasto Rajneeshpuram, liczące 500 mieszkańców, ale o powierzchni mogącej pomieścić 20 tysięcy odwiedzających. Ronald Reagan sprzeciwił się obecności i naukom Osho, ponieważ łamały one konserwatywną i racjonalną politykę jego partii. Mimo to filozof nadal przeprowadzał swoje konferencje. W wyniku śledztwa federalnego Osho został oskarżony o łamanie prawa o imigracji i trafił do więzienia, gdzie prawdopodobnie podawano mu truciznę. Ostatecznie został wydalony z USA. Zmarł 19 stycznia 1990 roku w wieku 58 lat.

Więcej niż Osho

Idee, nauki i przekaz kontrowersyjnego guru

Jorge Blaschke

Pytasz mnie, co jest dobre, a co złe. Odpowiadam: cokolwiek robisz uważnie i świadomie — jest dobre. Cokolwiek robisz nieuważnie i nieświadomie — jest złe...

OSHO

Geniusz to człowiek, który dociera do prawdy nieoczekiwaną drogą.

ALFRED BESTES

Powinniśmy być wolni — nie dlatego, aby robić to, na co mamy ochotę, lecz po to, aby dogłębnie zrozumieć nasze własne impulsy i instynkty.

KRISHNAMURTI

„Ja” jest naszym tyranem.

NISARGADATTA MAHARAJ

Spis treści

Wstęp	9
Rozdział 1. Saga współczesnych mistrzów	13
Przegląd twórców głębokiej mądrości duchowej	15
Wielcy mistrzowie i wielkie mądrości	18
Aurobindo i świadomość ponadumysłowa	18
Krishnamurti — mistrz, który się zbuntował	20
Ramakrishna — tam, gdzie umysł jest wszystkim	21
Osho — jeśli prawdą jest to, co powiedziałem, przeżyję	22
Rozdział 2. Mistrz i uczeń	25
Mistrz idealny	27
Mistrz zewnętrzny jest przewodnikiem	28
Prawdziwy mistrz nie musi niczego udowadniać	30
Cechy fałszywych nauczycieli	33
Rozdział 3. Inteligencja i wysiłek, by stać się kimś	35
Intelekt i inteligencja	37
To, co czyni nas kretynami	38
Wysiłek, by być kimś, w naukach Osho	40
Osho na drodze medytacji	44
Potęga umysłu	46
Zmysł prawie utracony — intuicja	50
Mózg — organ w pełni rozwoju	52
Osho przestrzega nas przed niebezpieczeństwem ograniczeń	53
Rozdział 4. Niebezpieczeństwa ego	57
Rodzimy się obdarzeni autentycznym bytem	59
Pojawienie się ego w okresie dzieciństwa	60
Osho przestrzega, że cierpimy z powodu ego	62
Kilka rad Osho na pokonanie ego	63
Rozdział 5. Pułapki sukcesu i władzy	69
Pułapki na drodze do wewnętrznego poznania i mądrości duchowej	71
Pochlebstwa, ego, chętność i to, co nietranscendentne	73
Władza i rezygnacja według szkoły Osho	74

Rozdział 6. Przemoc według Osho	79
Duchowość zaczyna się od odrzucenia przemocy	81
Przemoc a nasza zwierzęca przeszłość	82
Jak zawrócić z drogi przemocy?	84
Rozdział 7. Medytacja, taniec i muzyka — składowe szkoły Osho	87
W poszukiwaniu świata spokoju	89
Dźwięk mantry, aby osiągnąć ciszę	90
Taniec jako droga ku transcendencji	92
Rozdział 8. Fałszywa koncepcja czasu	95
Przeszłość, teraźniejszość, przyszłość	97
Czas jest wymysłem człowieka	98
Relatywne mierzenie czasu	100
Upaniszady a umysł kwantowy	101
Rozdział 9. Seks według Osho	105
Osho i jego wyobrażenie o miłości i seksie	107
Seks w ujęciu Osho	109
Ego jako wróg miłości i seksu	110
Jak podchodzić do seksu?	111
Tantra — święty seks	112
Panća Tattwa, czyli ceremonia tantryczna w pełnym tego słowa znaczeniu	113
Niecو więcej o kundalini	116
Czakry — punkty specyficznej medytacji	117
Medytacja służąca pobudzeniu kundalini	118
Niektóre z efektów budzenia kundalini	120
Rozdział 10. Zen i medytacja według szkoły Osho	123
Wprowadzenie do zen	125
Żyć tu i teraz	127
Medytacja	128
Proste ćwiczenie w medytacji zen	132
Krótkie wprowadzenie do praktyki koan	133
Rozdział 11. Radość i szczęście według Osho	137
Szczęście i radość	139
Szczęście powinno pochodzić z naszej świadomości	140
Podstawy szczęścia	140
Gdzie rodzi się nieszczęście?	142
Klucz do szczęścia według szkoły Osho	142
Przede wszystkim być sobą	143

Rozdział 12. Oświecenie	147
Czym jest oświecenie?	149
Jak osiągnąć stan oświecenia?	150
W oświecenie należy uwierzyć	152
Odmienne stany świadomości	153
Władza oświecenia	155
Rozdział 13. Umysł	159
Umysł to organ zanurzony w potoku słów	161
Medytacja to nieobecność myśli	164
Medytacja świadka	165
Zanurzając się w terażniejszości	166
Rozdział 14. Filozofia Osho a zachodnie religie	169
Brutalne religie a pokojowe filozofie	171
Różne pojęcia nieśmiertelności	173
Poszukiwanie wewnętrzne a poszukiwanie zewnętrzne	174
Sprzeczne poglądy na temat seksu	176
Epilog	179
Dodatek	181
Bibliografia	184

8.

Falszywa
koncepcja czasu

Przeszłość, teraźniejszość, przyszłość

Osho oraz inni mistrzowie duchowi, jak i uczeni specjalizujący się w fizyce kwantowej, są przekonani, że istnieje wyłącznie teraźniejszość. Żyjemy w ciągłej teraźniejszości, co postaramy się uzasadnić w tym rozdziale. Wizja materialistyczna głosi, że żyjemy dla przyszłości, lecz tak naprawdę przyszłość jest teraźniejszością, która wciąż nas dopada. Dlatego też bliższa jest nam wizja spirytualistyczna, która zapewnia, że żyjemy teraźniejszością.

„Umieramy wraz z końcem jednej myśli i rodzimy się ponownie w kolejnej”.

Swami Nityabodhananda

Teraźniejszość jest czymś wiecznym — zawsze jesteśmy w niej obecni, wszystko się w niej odbywa. Nie możemy doświadczyć końca teraźniejszości, gdyż nawet śmierć nam tego nie umożliwia.

Czytelnik może powiedzieć, że istnieje również przeszłość. Zapewne jakaś istnieje, lecz kiedy myślimy o przeszłości, rozpoznajemy jedynie pewne wspomnienie, które jest właśnie doświadczeniem teraźniejszości. Nie możemy powrócić do przeszłości, aby zmienić bieg zdarzeń, nie jesteśmy w stanie naprawić popełnionych błędów, a momenty szczęścia i przyjemności są nie do odzyskania. Choćbyśmy powtórzyli pewne czynności, zawsze będą one różne. Nie oszukujmy się, żyjemy wieczną teraźniejszością, zawsze tkwimy w teraźniejszości, w tu i teraz.

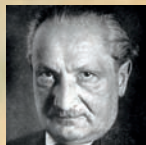
Mistrzowie duchowi namawiają nas, byśmy zrozumieli, że czas nie istnieje i że żyjemy wieczną chwilą obecną. Choć rozum oszukuje nas pojęciami takimi, jak „przeszłość” czy „przyszłość”, nigdy nie docieramy ani do przeszłości, ani do przyszłości, lecz wciąż tkwimy w teraźniejszości.

Czas jest wymysłem człowieka

Czas jest wymysłem człowieka stworzonym po to, by odmierzać zjawiska natury. Czas jest asymetryczny. Dowodem na to jest fakt, iż pamiętamy przeszłość, lecz nie mamy pojęcia o przyszłości.

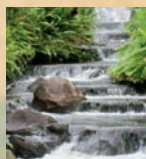
We współczesnej fizyce kwantowej pojęcie czasu nie istnieje. Fizycy wiedzą, że tak zwana strzałka czasu pozwala nam wspominać tylko przeszłość (przyszłości nie), lecz w mniejszej skali — kwantowej, jak na przykład skala Plancka ($1/10^{33}$, 17 razy mniejsza niż rozmiar protonu), pojęcie czasu nie istnieje.

„Nie żyjemy w czasie, żyjemy nim. Autentyczność bycia stoi naprzeciw sztuczności trwania w czasie”.

Martin Heidegger, *Bycie i czas*

Dla duchowych przywódców z Indii pojęcie czasu jest osią ich nauk. Zawsze nalegali oni, byśmy żyli tu i teraz. Owo trwanie w terażniejszości nie oznacza myślenia o przeszłości ani planowania przyszłości, lecz nakazuje życie chwilą obecną — jako jedyną, która istnieje. Umysł zawsze próbuje zanurzyć nas we wspomnieniach przeszłości lub przenieść ku przyszłym projektom — wydaje się, jakby nie chciał żyć chwilą obecną, która jest jedyną istniejącą. Przeszłość i przyszłość stanowią jedynie iluzję, są fałszywym obrazem czegoś, co nie istnieje w terażniejszości. Robert Earl Burton w książce *Self-Remembering* zauważa: „Wszystko oprócz terażniejszości jest iluzją. Aby doświadczać tego, co obecne, musimy bardziej interesować się tym, co nas otacza, a mniej wyobrażnią. Kiedy chwycimy się mocno terażniejszości, świadomość staje się boską”. Obserwowanie tego, co nas otacza, bycie świadomym wydarzeń w naszym otoczeniu, doświadczanie codziennych spraw tu i teraz jest, według mistrzów duchowych, drogą, która wzmacnia naszą świadomość i czyni ją boską.

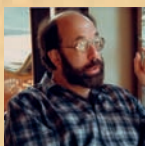
„Rzeczywistość jest niezmienna, zmienia się natomiast twoje pojmowanie rzeczywistości, w miarę jak zmienia się twoja świadomość”.

John White, *What is Enlightenment?*

Jak zauważa John White, rzeczywistość się nie zmienia, lecz istnieje wiele sposobów jej postrzegania. Jeżeli nasza świadomość zmienia rzeczywistość, którą widzimy, jest ona już inna. I właśnie o to zabiegają nauki duchowe —

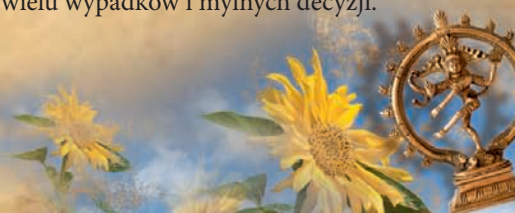
abyśmy zdali sobie sprawę, iż postrzegamy tylko pewną część rzeczywistości; jeśli ewoluujemy, jeśli wzrasta nasza świadomość, będziemy pojmować tę rzeczywistość w coraz to inny sposób.

„Nie doświadczamy prawdziwie świata zewnętrznego — pojmujemy tylko jego wydzieloną część”

Robert Ornstein

Z drugiej strony, pamiętając o sobie i będąc świadomymi, żyjąc uważnie i przeżywając teraźniejszość, uwalniamy się od wspomnianego przez Gurdzięwa „prawa wypadku” lub od tego, co inni nazywają „kaprysami losu”. Uwalniamy się od tych wydarzeń, gdyż zdajemy sobie sprawę z tego, co się dzieje, a więc możemy zdecydować się to zaakceptować lub spróbować to zmienić. Tak więc jeżeli głęboko przeżywamy teraźniejszość, jesteśmy świadomi tego, co robimy, a także decyzji, które podejmujemy, nie postępujemy jak maszyny — możemy ocenić wydarzenia i uchronić się od wielu wypadków i mylnych decyzji.

Relatywne mierzenie czasu

Możemy podzielić dobę na godziny, minuty, sekundy, lecz jest to tylko astronomiczny sposób na zarządzanie przestrzenią pomiędzy nocą a dniem. To formuła zależna od planety, na której się znajdujemy, i prędkości, z jaką ona krąży. Na innych planetach ta relatywna przestrzeń byłaby inna, być może nawet nieregularna.

U ciebie dzień trwa jedną minutę! Jakie to zabawne!

Pewnego dnia oglądałem zachód słońca czterdzieści trzy razy.

Antoine de Saint-Exupéry, Mały Książę

W naszym życiu zdarzają się chwile, podczas których czas przekracza swe bariery — na przykład w trakcie medytacji. Dlatego też wszyscy mistrzowie duchowi polecają ją jako wewnętrzne i transcendentne doświadczenie. Pewne jest, że podczas medytacji zewnętrzny czas płynie swoim rytmem, lecz w umyśle nie dzieje się to samo. Zdarza się, że osoba medytująca może odnieść wrażenie, iż czas jest wieczny. Bywa, że traci poczucie czasu, aby zanurzyć się w wiecznej teraźniejszości, w której umysł odpoczywa od materialistycznych czy czasowych powiązań. W takim błogim stanie często wydaje się, że minęło zaledwie kilka minut, podczas gdy w rzeczywistości upłynęło kilka godzin. Są to cenne chwile, podczas których osoby medytujące odczuwają pustkę i żaden przedmiot nie pojawia się w ich świadomości. Doświadczają uczucia wolności i braku przywiązania do czegokolwiek, co je otacza, nawet do czasu. Osoba medytująca znajduje się w otwartej przestrzeni, nie identyfikuje się z niczym, co może ujrzeć lub uchwycić, gdyż otacza ją pustka. Nie istnieją wysiłek ani czas. Podczas medytacji nadchodzi moment, w którym czas znika i odmierzany jest tylko wewnątrz człowieka — we wnętrzu jego umysłu już nie płynie, pragnie on jedynie cieszyć się chwilą obecną.

W medytacji jesteśmy w stanie przekroczyć bariery czasu i przestrzeni. To samo dzieje się także, kiedy stajemy w obliczu jakiegoś dramatycznego wydarzenia — w jednej chwili, jak wybuch lub iskra, przebiega nam przed oczami całe nasze życie. Mowa tu o wrażeniu, które ma miejsce tylko wówczas, gdy ktoś otarł się o śmierć. W takiej chwili widzimy nasze życie, nasze dzieciństwo, wiek dorosły — wiele obrazów, które przebiegają nam w umyśle jak „chwile”. Jeśli po takim wydarzeniu dochodzimy do siebie i próbujemy przypomnieć sobie obrazy, których byliśmy głównym bohaterem, możemy zauważyć, że aby tego dokonać, potrzebujemy dużo więcej czasu niż w momencie niebezpieczeństwa, kiedy doświadczaliśmy tego wewnętrznego „filmu”. Zdajemy sobie sprawę, że ponowne przywołanie tego, co widzieliśmy, wymaga godzin skupienia, podczas gdy w tamtym momencie wszystko to mignęło jak spadająca gwiazda, przełamując bariery czasowe wewnątrz kwantowego umysłu.

Upaniszady a umysł kwantowy

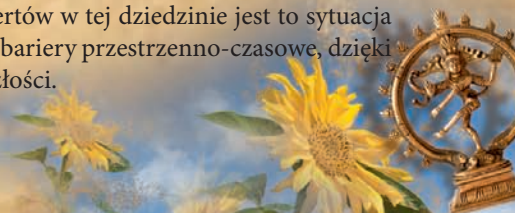

„Proces snu, który pozwala przełamywać bariery przestrzenno-czasowe, jest o wiele bardziej złożony niż proces myślenia”.

Eduard Punset

Bariery czasowe są przekraczane również podczas marzeń sennych. Sen, który wydaje nam się stanem trwającym całą noc, trwa zaledwie kilka sekund lub co najwyżej parę minut. Zwykliśmy mawiać, iż całą noc dręczył nas jakiś koszmar, podczas gdy tak naprawdę miało to miejsce w fazie snu REM. Lecz sny nie wiążą się tylko z kwestią czasu, mogą nam też przypominać osoby, które już zmarły, określone wydarzenia, także powtarzalne, czy niespodziewane spotkania. Z drugiej strony, ze snem wiąże się również zjawisko często wyśmiewane i błędnie rozumiane: uprzednie poznanie.

Jest wiele osób, które we śnie ujrzały wydarzenia z przyszłości, czyli właśnie doświadczyły uprzedniego poznania. Przypadków takich jest na tyle dużo, że nie możemy ich ignorować. Według ekspertów w tej dziedzinie jest to sytuacja oniryczna, podczas której przekraczane są bariery przestrzenno-czasowe, dzięki czemu możliwy jest dostęp do wizji przyszłości.

Jest sporo udokumentowanych przypadków tego zjawiska, lecz, moim zdaniem, są one często źle interpretowane lub badane.

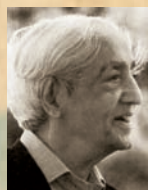

„Jestem, jaki jestem... żyję w terażniejszości”

Henry D. Thoreau

Osho i inni mistrzowie duchowi przykładają ogromną wagę do świata oniryzmu, traktując go jako sposób komunikacji z „poza-światem”, z innymi wymiarami, innymi sferami lub z bogami. Głoszone przez nich poglądy są całkowicie zgodne z nowymi teoriami naukowymi. Upaniszady opowiadają nam o koncepcjach, które są w pełni aktualne dziś. Co więcej, wielu naukowców ku swemu zaskoczeniu odkryło, iż znaczna część z ich własnych teorii była w tych tekstach intuicyjnie zawarta. Upaniszady podkreślają, że czuwanie jest stanem poznania zewnętrznego, zaś sen z marzeniami sennymi jest stanem poznania wewnętrznego. Tym samym teksty te nie różnią się znacząco od koncepcji rzeczywistości według fizyki kwantowej. Jesteśmy cząsteczkami, jesteśmy złożeni z subatomowych struktur, które pozostają w kontakcie z innymi cząsteczkami, tworzącymi Wszechświat, dlatego też tworzymy część tej dynamicznej struktury Wszechświata nazywanej umysłem kosmicznym. Wiemy, że nasz umysł funkcjonuje na bazie procesów kwantowych — co więcej, działanie elektrycznych mikrotubul, które znajdują się we wnętrzu dendrytów i neuronów mózgowych, jest przez wielu naukowców uważane za prawdziwe jądro świadomości.

Względność przestrzenno-czasowa jest wynikiem pracy naszego mózgu, którego przypadkowy wycinek może zawierać nawet 600 milionów synaps na centymetr sześcienny. W korze mózgowej byłoby to około 10 do 14 lub 15 potęg. Gdybyśmy liczyli z szybkością tysiąca na sekundę, policzenie wszystkich zajęłoby nam od 3000 do 30 000 lat.

„Tracimy naszą energię w wyniku konfliktów, kłótni, strachu i próżności”

Krishnamurti

Nasz mózg jest w stanie ujawniać ogromną energię, której wciąż całkowicie nie znamy. W mojej książce *Somos energía*¹ opisuję jego pojemność, a także pokazuję, jak niepotrzebnie tracimy naszą energię. Niszczymy część naszych

¹ Ediciones Robinbook, 2009.

neuronów niezdrowymi nawykami i złym odżywianiem. Nawet najmniej znacząca i najmniejsza część naszego mózgu zawiera cenną informację, tak jak to jest u zwierząt i owadów. Należy zauważyć, iż mózg motyla królewskiego jest tylko kawałkiem tkanki nerwowej o wielkości kilku milimetrów i jest około milion razy mniejszy niż mózg ludzki. A przecież pomimo takich rozmiarów mózgu motyl potrafi używać swych odnóży i skrzydeł, potrafi chodzić, latać, a nawet odnaleźć właściwą drogę podczas długiego, wielokilometrowego lotu. Wyobraźmy sobie zatem, czego byłby w stanie dokonać nasz mózg, gdybyśmy go tak nie marnowali.

Osho – guru, dla którego życie było bogiem

Duchowy przywódca bogatych, seks-guru czy pierwszy całkowicie szczerzy mistyk? Kim był Osho? W jaki sposób, dwadzieścia lat po swojej śmierci, wciąż zdobywa nowych zwolenników? Czym różni się jego słowa od innych nauk duchowych? Co tak naprawdę kryje się za przekazem tego wielkiego mistrza?

Ta książka pozwoli Ci wejść do świata *głębokiej mądrości i odległych tradycji*, aby odnaleźć klucze do interpretacji myśli Osho. Dzięki *medytacji*, która stanowi sposób na odnalezienie w swym wnętrzu prawdziwej rzeczywistości, nauczysz się żyć w harmonii ze Wszechświatem. Dotkniesz także *radości i oświecenia*, by na końcu zbliżyć się do poglądów Osho i innych przywódców duchowych na *tematy związane z wiarą*, starając się rozróżnić pojęcie *religii i filozofii spirytualistycznej*.

Wybierz się w interesującą podróż w głąb świadomości. Jeśli kiedykolwiek miałeś ambicje, by podjąć wysiłek bycia *kimś*, jeśli zastanawiałeś się nad istotą szczęścia, jeśli poszukiwałeś spokoju i ukojenia — na stronach tej książki znajdziesz odpowiedzi.

OSHO — urodził się 11 grudnia 1931 roku w Kuchwadzie w Indiach. Początkowo znany jako Bhagwan Shree Rajneesh, później zaczął używać imienia Osho — japońskiego słowa oznaczającego w buddyzmie zen mnicha buddyjskiego. Przez dziewięć lat wykładał filozofię na Uniwersytecie w Dźabalpur. Następnie udał się w podróż po Indiach, prowadząc wykłady poświęcone każdemu z aspektów rozwoju świadomości ludzkiej. W 1968 roku zamieszkał w Bombaju. Dwa lata później stworzył „DYNAMICZNA Medytację” — technikę, która wspomaga zatrzymanie umysłu. W marcu 1974 roku założył aśram w Pune, do którego udawały się tysiące osób, aby praktykować jego techniki medytacji. W 1980 roku miał 250 tysięcy uczniów na całym świecie. Od tego czasu jego nauka stała się obiektem krytyki oraz ataków ze strony wschodnich i zachodnich religii. W 1981 roku, gdy stan jego zdrowia zaczął się pogarszać, został przewieziony do Stanów Zjednoczonych, gdzie miał przejść operację kręgosłupa. W stanie Oregon jego zwolennicy zbudowali miasto Rajneeshpuram, liczące 500 mieszkańców, ale o powierzchni mogącej pomieścić 20 tysięcy odwiedzających. Ronald Reagan sprzeciwił się obecności Osho w USA i głośnym przez niego naukom, ponieważ były one niezgodne z konserwatywną i racjonalną polityką jego partii. Mimo to filozof nadal prowadził swoją działalność. W wyniku śledztwa federalnego Osho został oskarżony o łamanie prawa o imigracji i trafił do więzienia, gdzie prawdopodobnie podawano mu truciznę. Ostatecznie został wydalony z USA. Zmarł 19 stycznia 1990 roku w wieku 58 lat.

JORGE BLASCHKE — zdobywca hiszpańskiej Nagrody dla Dziennikarza w 1982 roku. Był korespondentem „El País”, dyrektorem programów radiowych i scenarzystą, a także producentem programów dokumentalnych. Studiował astronomię i paleontologię. Uczestniczył w badaniach nad odmiennymi stanami świadomości w Instytucie Psychologii Transpersonalnej w Barcelonie, dla którego zajmował się także porównywaniem religii i tradycji milenijnych. Autor ponad pięćdziesięciu książek.

OSOBOWOŚĆ **ODNOWA**

Nr katalogowy: 5855

sensus

Sprawdź najnowsze promocje:

- <http://sensus.pl/promocje>
Książki najchętniej czytane:
- <http://sensus.pl/bestsellery>
Zamów informacje o nowościach:
- <http://sensus.pl/nowosci>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: sensus@sensus.pl
<http://sensus.pl>

Cena 34,90 zł

ISBN 978-83-246-2869-8

Księgarnia internetowa:
<http://sensus.pl>

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900